

139

1391-1405

A SZENTÁLDOZÁS GYÜMÖLCSEI

1391 A szentáldozás elmélyíti egyesülésünket Krisztussal. Az Eucharisztia vételének a szentáldozásban a legfőbb gyümölcse a benső egyesülés Jézus Krisztussal. Az Úr mondja: "Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, az bennem marad, én meg őbenne" (Jn 6,56). A Krisztusban való élet alapja az eucharisztikus lakoma: "Ahogy engem az élő Atya küldött és Én az Atya által élek, úgy az is, aki engem eszik, általam fog élni" (Jn 6,57).

"Amikor az Úr ünnepein a hívők a Fiú testét magukhoz veszik, hirdetik egymásnak az örömhírt: megkaptuk az élet foglalmát; mint amikor az angyal Mária Magdolnának mondta: »Krisztus föltámadott!«. Most is az életet és a föltámadást kapja az, aki magához veszi Krisztust."

1392 Amit az anyagi táplálék eredményez a testi életben, azt valósítja meg a szentáldozás csodálatos módon lelki életünkben. A föltámadott Krisztus - "a Szentlélek által élő és éltető" - testével való kommunió megőrzi, növeli és megújítja a keresztségben kapott kegyelmi életet. A keresztyén élet e növekedése igényli, hogy az eucharisztikus kommunióval, zárandóságunk kenyerével táplálkozzék egészen halálunk órájáig, amikor 'útravalóul' kapjuk.

1393 A szentáldozás elvlaszt bennünket a bűntől. Krisztus teste, melyet a szentáldozásban magunkhoz veszünk, értünk "adatott", és a vér, amelyet iszunk, "sokakért kiontatott a bűnök bocsánatára". Ezért az Eucharisztia nem tud Krisztussal egyesíteni anélkül, hogy ne tisztítana meg az elkövetett bűnöktől és ne óvna meg a jövőendő bűnöktől:

"Valahányszor magunkhoz vesszük, az Úr halálát hirdetjük. Ha a halálát, akkor a bűnök bocsánatát hirdetjük. Ha valahányszor kiontatik a vér, a bűnök bocsánatára ontatik ki, akkor mindig úgy kell fogadnom, hogy mindig megbocsátja a bűneimet. Nekem, aki mindig vétkezem, mindig szükségem van az orvosságra."

1394 Amint a testi táplálék az elhasznált erő pótlására szolgál, úgy az Eucharisztia erősíti a szeretetet, mely a mindennapi életben természete szerint gyengül; és ez a fölelevenített szeretet eltörli a bocsánatos bűnöket. Amikor Krisztus nekünk ajándékozza önmagát, újra életre kelti szeretetünket, és képessé tesz arra, hogy a teremtmények iránti rendetlen ragaszkodásainkat megszakítsuk és benne meggyökerezzünk:

"Mivel tehát Krisztus szeretetből halt meg értünk, amikor az áldozat idejében megemlékezünk az Ő haláláról, azt kérjük, hogy a Szentlélek eljövetele által adassék nekünk a szeretet; azt kérjük alázattal könyörögve, hogy e szeretet által, mellyel Krisztus minket arra méltatott, hogy megfeszítettessék értünk, mi is - a Szentlélek kegyelmét elnyerve - úgy tekinthessük a világot, mint ami számunkra megfeszített, s mi magunk is megfeszítettünk a világnak; (...) a szeretet ajándékát elnyerve, meghaljunk a bűnnek és Istennek éljünk."

1395 Az Eucharisztia e szeretet által, melyet föllobbant bennünk, megőríz minket a halálos bűnöktől. Minél inkább részesedünk Krisztus életében és minél inkább elmélyedünk barátságában, annál nehezebb lesz halálos bűnnel megszakítani a kapcsolatot Vele. De a halálos bűnök megbocsátására nem az Eucharisztia van rendelve, hanem a bűnbocsánat szentsége. Az Eucharisztia azok szentsége, akik teljes közösségben vannak az Egyházzal.

1396 A titokzatos Test egysége: az Eucharisztia teszi az Egyházat. Akik az Eucharisziát magukhoz veszik, szorosabban kapcsolódnak Krisztushoz. Emiatt Krisztus valamennyi hívőt egy testbe kapcsol össze: az Egyházba. A szentáldozás ezt az Egyházba testesülést, ami a keresztség által már megvalósult, megújítja, megerősíti és elmélyíti. A keresztségben meghívást kaptunk arra, hogy egy testet alkossunk. Az Eucharisztia beteljesíti ezt a meghívást: "Az áldás kelyhe, amelyet megáldunk, nemde a Krisztus vérében való részesedés? S a kenyér, amelyet megtörünk, nemde a Krisztus testében való részesedés? Mi ugyanis sokan egy kenyér, egy test vagyunk, mivel mindnyájan egy kenyérből részesülünk" (1Kor 10,16-17):

"Ha ti Krisztus teste és az Ő tagjai vagytok, misztériumotok oda van helyezve az Úr asztalára: a saját misztériumotokat kapjátok. Arra, ami vagytok, Amen-nal válaszoltok, és válaszolván aláírjátok. Hallod ugyanis: Krisztus teste; és te válaszolod: Amen. Légy Krisztus tagja, hogy igaz legyen az Amen."

1397 Az Eucharisztia kötelez a szegények iránt; hogy Krisztus értünk adott testét és véréit igazságban vehessük magunkhoz, Krisztust a legszegényebekben, az Ő testvéreiben kell fölismernünk:

"Megízlelted az Úr véréit, és még így sem ismered föl a testvéredet; (...) magát az asztalt is meggyalázod, amikor azt, aki ennek részese lett, nem tartod méltónak arra, hogy megoszd vele táplálékodat. (...). Minden bűnődtől megszabadított téged Isten, és ilyen asztalra méltatott: te pedig ettől sem lettél jóságosabb."

1398 Az Eucharisztia és a keresztények egysége. E misztérium nagysága láttán Szent Ágoston így kiáltott föl: "Ó, kegyes jóság szentsége! Ó, egység jele! Ó, szeretet köteléke!" Minél fájdalmasabban érezzük az Egyház megosztottságait, amelyek lehetetlenné teszik az Úr asztalánál való közös részvételt, annál fontosabbak az imádságok az Úrhoz, hogy a benne hívők teljes egységének napjai visszatérjenek.

1399 A keleti egyházak, amelyek nincsenek teljes közösségben a katolikus Egyházzal, az Eucharisziát nagy szeretettel ünneplik. "Ezek az egyházak, jóllehet különváltak, valódi szentségeikkel rendelkeznek, kiváltképpen pedig az apostoli jogfolytonosság következtében van papságuk és Eucharisziájuk, melyek révén igen szoros kapcsolatban állnak velünk mindmáig." Ezért "bizonyos kommunikáció in sacris, bizonyos körülmények között és az egyházi hatóság jóváhagyásával nem csupán lehetséges, hanem ajánlatos is".

1400 A reformációból született és a katolikus Egyháztól különvált egyházi közösségek "nem őrizték meg sértetlenül - főleg az ordo szentségének hiánya miatt - az eucharisztikus misztérium eredeti és teljes lényegét". Ezért a katolikus Egyház számára az intercommunio ezekkel a közösségekkel nem lehetséges. Mindazonáltal ezek a közösségek, "amikor a Szent Vacsorában megemlékeznek Urunk haláláról és föltámadásáról, megvallják, hogy az életet a Krisztussal való közösség jelenti, és várják az ő dicsőséges eljövételét".

1401 Amikor a megyéspüspök ítélete szerint súlyos szükséghelyzet áll fenn, katolikus papok kiszolgáltattak szentségeket (Eucharisziát, a gyónás, betegek kenete szentségét) más keresztényeknek, akik nincsenek teljes közösségben a katolikus Egyházzal, de önként kérik: e szentségekre vonatkozóan a katolikus hitet meg kell vallaniuk és a szükséges fölkészültséggel kell rendelkezniük.

VII. Az Eucharisztia - "a jövődő dicsőség záloga"

1402 Egy ősi imádságában így magasztalja az Egyház az Eucharisztia misztériumát: "Ó, szentséges lakoma, Krisztust vesszük rajta. Felidézzük szenvedésének emlékét, lelkünket kegyelem tölti el, és a jövődő dicsőség záloga nekünk adatik." Ha az Eucharisztia az Úr húsvétjának emlékezete, ha az oltár áldozatából részesülők "a mennyei áldás és kegyelem teljessége" tölti el, akkor az Eucharisztia a mennyei dicsőség elővételezése is.

1403 Az utolsó vacsorán maga az Úr irányította tanítványai figyelmét a húsvétnek az Isten országában történő beteljesedésére: "Mondom nektek: mostantól nem iszom a szőlő terméséből addig, amíg majd az újat nem iszom veletek Atyám országában" (Mt 26,29). Valahányszor az Egyház az Eucharisziát ünnepli, emlékezik erre az ígéretre, és tekintetét arra irányítja, "aki eljön" (Jel 1,4). Imádságában hívja az Ő eljövételét: "Marana tha!" (1Kor 16,22), "Jöjj el, Uram Jézus!" (Jel 22,20). "Jöjjön el a te kegyelmed, és múljék el e világ!"

1404 Az Egyház tudja, hogy Eucharisziájában az Úr már most eljön és benne közöttünk van. Mégis, ez a jelenlét elfátyolozott. Ezért ünnepeľjük mi az Eucharisziát úgy, hogy "reménykedve várjuk Üdvözítőknek, Jézus Krisztusnak dicsőséges eljövételét", és kérjük, hogy "országodban majd reményünk szerint (mindannyian) dicsőségedben örökre részesüljünk, amikor letörölsz szemünkről minden könnyet, és színről színre látunk téged, Istenünk. Hasonlók leszünk hozzád mindörökre, és vég nélkül dicsóítunk téged, Krisztus, a mi Urunk által".

1405 E nagy reménységnek, tudniillik az új égnek és az új földnek - melyekben igazságosság lakik - nincs biztosabb záloga, sem nyilvánvalóbb pecsétje, mint az Eucharisztia. Valójában valahányszor e misztériumot ünnepeľjük, "megváltásunk műve valósul meg", és mi "egy kenyeret (...) (törünk meg), mely a halhatatlanság orvossága, ellenméreg, hogy meg ne haljunk, hanem mindig éljünk Jézus Krisztusban".